

Студент 4 курсу
факультету менеджменту та маркетингу ХНЕУ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ВУГЛЕДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Анотація. Розглянуто тенденції інноваційних процесів на вугледобувних підприємствах України.

Аннотация. Рассмотрены тенденции инновационных процессов на угледобывающих предприятиях Украины.

Annotation. In this paper the trends of innovative processes at mining enterprises of Ukraine are considered.

Ключові слова: інновації, інноваційні процеси, вугледобувні підприємства.

Управління інноваційними процесами на вугледобувних підприємствах характеризується тим, що нововведення виступає як об'єкт планування, проектування, створення та використання в оперативній системі підприємства в межах якої здійснюється досягнення ресурсів і загальної місії підприємства.

Метою статті є розгляд сучасних тенденцій інноваційних процесів на вугледобувних підприємствах України.

У гірничо-геологічних умовах шахти, шахтні об'єднання – неприбуткові підприємства, якими держава завжди керує і фінансує, якщо приватні компанії самі будуть вести капітальне будівництво, то це неодмінно позначитися на підвищенні собівартості вугілля, що автоматично спричинить подорожчання металу, електроенергії і так далі, тобто породить інфляцію. Метою статті є теоретичне обґрунтування та розробка інструментів оцінки ефективності інноваційної діяльності на вугледобувному підприємстві.

Розвиток інноваційного процесу на вугільних підприємствах повинен здійснюватися за такими принципами:

пріоритетне фінансування з різних джерел на технічну переорієнтацію, на використання техніки нового рівня;

проведення реконструкції, технічне переоснащення середньо- і малопродуктивних шахт, що наближають їх до рентабельного рівня;

для шахт, на яких реконструкція недоцільна, а технічне переоснащення малоефективне, передбачається збільшення концентрації гірничих робіт і передбачається державна підтримка;

періодичність проведення реконструкції – один раз у 20 – 25 років.

Для впровадження нової технології на вугільних підприємствах та оцінки економічної ефективності, перш за все, необхідно виявити альтернативні варіанти, опрацювати поставлені цілі, важливо використовувати всі можливі способи для інформаційного просування інновації: корпоративні ЗМІ, електронну розсилку, дошки оголошень, корпоративний портал, корпоративні конференції, семінари,

наради, підвищити роль амортизації та прибутку, для цього потрібно відновити амортизацію як стабільне джерело інвестицій [1].

Безперервний розвиток інноваційного потенціалу підприємства (постійне навчання і самодослідження) та створення умов, необхідних для реалізації нововведень;

комплексний підхід, коли технічні, економічні, соціальні інновації тісно взаємопов'язані між собою і взаємно просувають один одного;

мобілізація персоналу;

економічне стимулювання працівників;

облік ризиків (чим вищий ризик, тим вище потенційний економічний ефект від реалізації інновації).

Мистецтво управління інноваціями полягає в знаходженні компромісу між запасом мінливості і поточної ефективністю. Контролювати необхідно тільки ті процеси і проблеми, які не можуть забезпечити належний рівень цілісної поведінки операційної системи підприємства без управлінського втручання [2].

На практиці інновації найчастіше зводяться до поточних змін, не порушують вимоги до результату та використання ресурсів.

Кошти держбюджету, які виділяються для капітальних вкладень на технічне переозброєння, модернізацію, реконструкцію діючих вугледобувних підприємств, як показує практика, ефективніше використовуються, якщо надаються на конкурсній основі з умовою їх повернення. Критеріями відбору інвестиційних проектів для бюджетного фінансування можуть бути терміни їх виконання та терміни повернення бюджетних коштів, визначені із запланованої ефективності їх використання. Такий порядок державного фінансування створює дійсну конкуренцію за одержання бюджетних коштів буде стимулювати їх ефективне використання [3].

Наук. керівн. Верещагіна Г. В.

Література: 1. Денисенко М. П. Стратегічна місія інноваційної діяльності та шляхи її активізації в Україні / М. П. Денисенко, Я. В. Риженко // Проблеми науки. – 2007. – № 6. – С. 10–16. 2. Анрощук Г. А. Стимулирование инновационной деятельности в Украине. Финансово-кредитный механизм / Анрощук Г. А. // Проблеми науки. – 2005. – № 3. – С. 22–23. 3. Покропивний С. Ф. Інноваційний менеджмент у ринковій системі господарювання / С. Ф. Покропивний // Економіка України. – 2008. – № 2. – 234 с.